

گزارش مختصر تدامیچی یاماموتو، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان به شورای امنیت ملل

متحد

[همانگونه که ایراد شد]

نیویارک، ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۸

* * *

آقای رئیس، اعضای شورای امنیت،

اکنون زمان تصامیم گیری های مهم در افغانستان است. این تصامیم بالای شیرازه اساسی جامعه و آینده افغانستان اثرگذار خواهد بود. قرار است مردم افغانستان بتاريخ ۲۸ ماه میزان مطابق به ۲۰ ماه اکتوبر نماینده گان پارلمان شانرا برای نخستین بار از سال ۲۰۱۰ بدینسو از طریق آرای شان انتخاب نمایند. ایجاب مینماید که تصامیم استراتژییک مبتنی بر اجماع ملی جهت برداشتن گام های بعدی برای صلح اتخاذ شود. بتاريخ ۲۸ ماه نوامبر، حکومت افغانستان و ملل متحد یک کنفرانس به سطح وزرا را در ژنیو بطور مشترک تدویر خواهند کرد که در این نشست تمامی جنبه های تلاشهای ملکی در کشور مورد بحث، مرور و تعهدات دوجانبه قرار خواهد گرفت.

آقای رئیس،

تا بیشتر از یک ماه دیگر مردم افغانستان بسوی انتخابات خواهند رفت. من تعداد زیادی افغانها را در سراسر کشور ملاقات نموده ام که همه آنها علاقمندی و اشتیاق شانرا نسبت به حق انتخاب نماینده گان شان ابراز نموده اند. تعداد زیادی از آنها در انجام این کار به خطرات قابل توجه ای مواجه خواهند گردید.

آماده گی های عملیاتی و تخنیکی برای برگزاری انتخابات رویدست گرفته شده است. اما نگرانی شدید من اینست که چالش های سیاسی تقویم انتخابات را که مدت اندک برای برگزاری آن باقی مانده در مخاطره قرار دهد و انتخابات را مختل سازد، مگر اینکه همه رهبران سیاسی بشکل سازنده و صلح آمیز در پروسه سهیم گردند و اطمینان حاصل کنند که انتخابات به وقت معین آن برگزار شود. امنیت نیز یک نگرانی جدی است.

برگزاری انتخابات صرفاً از نقطه نظر تخنیکی امکان پذیر است. فهرست نامزدان به موقع نهایی گردید که این کار زمینه را برای چاپ اوراق رأی دهی در زمان معین آن فراهم کرد. استخدام مقامات انتخاباتی ادامه دارد. کمیسیون مستقل انتخابات اعلان نمود که بیشتر از ۹ میلیون نفر برای رأی دهی ثبت نام نموده اند. بسیاری از احزاب اپوسیسیون نسبت به این آمار نا باور اند و اظهار داشتند که نگرانی های امنیتی بسیاری از مردم را از ثبت نام باز داشته است و اتهام تقلب را وارد نمودند. تدابیر محافظتی متعددی جهت تثبیت فهرست رأی دهنده گان و جلوگیری از تقلب روی دست گرفته شده است. باوجود این تدابیر، نا باوری ها تا هنوز هم ادامه دارد. طی چند روز گذشته، حامیان یک ائتلاف احزاب سیاسی به بستن دفاتر ولایتی کمیسیون در چندین ولایت اقدام نمودند و خواهان اتخاذ تدابیر محافظتی بیشتر گردیدند. این اقدامات مانع کار کمیسیون مستقل انتخابات گردیده و برگزاری بموقع انتخابات را به مخاطره می اندازد. نگرانی های سیاسی باید از طریق میکانیزم های نهادی مورد رسیده گی قرار گیرند و نه از طریق بسته کردن دفاتر کمیسیون.

صرف نظر از اصلاحاتی که در حال اجراء است، انتخابات پارلمانی بدون شک یک آزمون بزرگ برای نهاد های نوپای دیموکراتیک افغانستان خواهد بود. از مجموع بیشتر از هفت هزار مراکز رأی دهی در سراسر افغانستان، تقریباً یک سوم این مراکز به سبب ناامنی باز شده نمیتواند. این وضعیت نگرانی ها در مورد همه شمول بودن انتخابات را بوجود آورده است. بنابر این، سوال عمده این نیست که انتخابات ناقص خواهد بود، بلکه سوال اینست که نهاد های انتخاباتی افغانستان چگونه این محدودیت ها را مدیریت خواهند کرد. در جریان تماس هایم با فعالین سیاسی در افغانستان، من پیوسته روی سه نکته کلیدی تأکید نموده ام. اول، حمایت های دوامدار جامعه بین المللی چیزی نیست که دست کم گرفته شود. ادامه حمایت ها شامل حفظ نظم طبق قانون اساسی خواهد شد. دوم، باید آگاه بود که انتخابات پارلمانی پیامد های فراتر از انتخاب اعضای پارلمان دارد که این پیامد ها شامل انتخابات ریاست جمهوری در ماه ثور ۱۳۹۸ یا ماه اپریل ۲۰۱۹ خواهد داشت. ما آگاه هستیم که شاید تقلب واقعی صورت گیرد و همچنان اتهامات تقلب مطرح شود که هدف تکتیکی آن بی اعتبار ساختن انتخاباتی است که همین اکنون هم دشوار به نظر می رسد. نهاد های افغانستان باید با هردوی آن مبارزه کنند. سوم، من همه فعالین سیاسی و نهاد ها را ترغیب می کنم که وظایف شانرا انجام دهند، مسؤولانه عمل کنند و با در نظر داشت گذشته تلخ کشور در مورد مردم افغانستان فکر کنند.

در این مرحله حساس از کمیسیون مستقل انتخابات بمثابه نهاد رهبری کننده انتظار میرود که وظایف اش را با کمال صداقت و امانت داری، شایستگی و حسابدگی به مردم افغانستان انجام دهد. نهاد ها و رهبران سیاسی افغانستان در موفقیت انتخابات مسؤولیت مشترک دارند. من همچنان کمیسیون مستقل انتخابات را ترغیب می کنم که تلاش هایش را برای آگاهی دهی به مردم در مورد این پروسه مهم هر چه بیشتر افزایش دهد. یوناما هرگونه تلاش ممکن را مطابق به مأموریت اش و منابع دست داشته اش بخرج خواهد داد تا از یک پروسه انتخابات موفقیت آمیز حمایت کند.

آقای رئیس!

پیشنهاد رئیس جمهور غنی در ماه فبروری به طالبان جهت گفتگوهای بدون پیش شرط یک فضای سیاسی بی سابقه ای را برای صلح ایجاد نموده است که با برقراری آتش بس مؤقت در ماه جون برجسته شد. این نشان داد که مصالحه امکان پذیر است. این تحرک نوظهور با بسیج شدن تعداد زیادی از شهروندان و اظهار خواسته های شان برای یک آینده صلح آمیز حمایت بیشتر کسب نمود. اعلام آتش بس دومی از سوی حکومت در ماه اگست متأسفانه از سوی طالبان پاسخ بالمثل دریافت نکرد. اما پروسه های صلح به ندرت در یک مسیر مستقیم به پیش میروند و موانع در این مسیر قابل تصور است. من هنوز باور دارم که همه طرف ها اشتیاق شدید مردم افغانستان به صلح و نیاز انکار ناپذیر برای یک پروسه صلح را درک نموده اند. صرف نظر از اینکه چه موانعی در ادامه راه وجود دارد، ما اکنون در یک موقف بهتر نسبت به هر زمان دیگر در ۱۷ سال گذشته قرار داریم تا پروسه ای را که منجر به گفتگو ها پیرامون پایان بخشیدن به جنگ از طریق مذاکره گردد آغاز نمایم.

دشواریترین مراحل در پیشرو است. این مراحل مستلزم مقاومت و پایداری از سوی همه طرف ها است. تلاشهای حکومت افغانستان، که امیدوارم از سوی طالبان پاسخ بالمثل دریافت نماید، نیاز دارد تا با یک رویکرد هماهنگ منطقوی و سایر کشور های کلیدی تحکیم شود و به پیش برود. من از تمامی طرف ها میخواهم تا روی تدابیر مشخص برای ایجاد اعتماد برای گفتگوهای منظم توافق نمایند. این اقدامات که باعث ایجاد فضای اعتماد میگرددند، شامل آزادی زندانیان و مداوای آنها؛ تدابیر تخنیکی در عرصه های از قبیل زراعت، معارف و صحت در ساحات تحت منازعه شده و منجر به توقف و یا حداقل، کاهش خشونت ها خواهد شد. تمامی طرف ها باید درک کنند که هیچ راه حل نظامی برای جنگ وجود ندارد. همچنان میخواهم روی اهمیت تأمین مشارکت کامل و برابر زنان در همه تلاشها جهت تحقق، ایجاد و برقراری صلح و امنیت تأکید نمایم.

حمله اخیر بالای مرکز ولایت غزنی و حملات انتحاری مکرر در کابل و سایر نقاط کشور یاد آور تلفات سنگین به افراد ملکی و معیشت آنها است. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۸، یونما بلندترین رقم کشته شدن افراد ملکی را از زمانیکه این مأموریت شروع به ثبت تلفات افراد ملکی کرد، ثبت نموده است. در هفته های اخیر ما همچنان شاهد تداوم حملات نگران کننده علیه مسلمانان اهل تشیع بوده ایم. هر مورد کشته یک تراژیدی انفرادی است. اما به کشور نیز یک تراژیدی است: روند مصالحه با کشته شدن هر فرد دشوارتر می شود.

نا امنی از خبرنگاران و کارکنان امداد رسانی نیز قربانی میگیرد. تنها امسال، به تعداد ۱۳ خبرنگار جان های شانرا از دست دادند و تعداد بیشتری مجروح گردیدند. این بلندترین میزان کشته شده گان در هر کشور است. من حکومت را ترغیب می کنم که تدابیر بیشتری را جهت محافظت آنها رویدست گیرد. همچنان امسال، به تعداد ۲۳ کارمند امداد رسانی جان های شانرا از دست دادند؛ به تعداد ۳۷ نفر مجروح و به تعداد ۷۴ نفر اختطاف گردیدند. این وضعیت افغانستان را در ردیف دومین کشور خطرناک برای کارکنان امداد رسانی که برای کمک رسانی به تعداد ۲/۲ میلیون فرد که از اثر خشکسالی در طی این سال ها متأثر گردیده اند فعالیت مینمایند قرار میدهد.

آقای رئیس،

حکومت افغانستان و شرکای بین المللی اش تا دو ماه آینده در کنفرانس وزرا در ژنیو گردهم خواهند آمد تا همه جنبه های تلاشهای ملکی در افغانستان را مورد بحث و ارزیابی قرار دهند. این نشست هر دو سال یک بار این فرصت را در سطح وزرا به دست می دهد که تعهدات دوجانبه ای را که در کنفرانس بن در سال ۲۰۱۱ صورت گرفته بود، پیگیری نمایند. این کنفرانس وزرا در ژنیو در وسط دهه تحول که در سال ۲۰۲۴ پایان می باید برگزار می شود. توأم با تعهدات درازمدت بین المللی در بخش امنیتی، نشست وزرا در ژنیو به تعهد دوامدار سیاسی به افغانستان نیز اشاره خواهد کرد، مشروط بر اینکه جانب افغانستان به تعهداتش در راستای اصلاحات و انکشاف پایبند باشد. حکومت افغانستان به عملی نمودن شش معیار تعهد نموده بود. این معیار ها عبارتند از برگزاری انتخابات پارلمانی؛ پیشبرد مبارزه علیه فساد اداری؛ اصلاح سکتور امنیتی؛ عملی نمودن معیار های صندوق بین المللی پول؛ تشویق انکشاف سکتور خصوصی؛ و تهیه و ترتیب برنامه های اولویت ملی. نشست ژنیو فرصتی را برای جامعه بین المللی نیز فراهم خواهد ساخت تا انتظارات شانرا در خصوص پروسه صلح و شیوه های که آنان بتوانند این پروسه را حمایت کنند واضح تر بیان کنند.

آقای رئیس،

ما اخیراً یک چهره سرشناس جامعه بین المللی را از دست دادیم. در سال ۲۰۰۱، سرمنشی اسبق ملل متحد کوفی عنان خطاباً خود هنگام دریافت جایزه صلح نوبل را با چند کلمه ساده آغاز نمود: "امروز دختری در افغانستان بدنیا خواهد آمد." اکنون آن دختر تقریباً یک زن جوان شده است؛ او به زودی به قدر کافی بزرگ خواهد شد که رأی بدهد، به قدر کافی بزرگ خواهد شد که به دانشگاه برود، به قدر کافی بزرگ خواهد شد که حرفه رویایی اش را دنبال کند. آیا او قادر به انجام این کار ها خواهد بود؟ من مطمئن هستم که همان دختر انکشافات چند ماه آینده را از نزدیک نظاره خواهد کرد.

تشکر بسیار زیاد.

یوناما به مثابه یک ماموریت سیاسی که از جمله سایر خدمات کلیدی 'مساعدی جمیله' به خرچ می دهد، ماموریت دارد تا با دولت افغانستان و مردم افغانستان همکاری نماید. 'مساعدی جمیله' تدابیر دیپلوماتیکی است که ملل متحد با توجه به استقلالیت، بیطرفی و صداقت خود به گونه علنی و خصوصی و به منظور جلوگیری از بروز، افزایش یا گسترش مناقشات بین المللی روی دست می گیرد. یوناما در روند صلح و مصالحه همکاری می کند؛ حقوق بشری به شمول مصئونیت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه را نظارت و ترویج می نماید؛ حکومتداری خوب را ترویج می کند؛ و همکاری های منطقوی را تشویق می کند. این ماموریت همچنان مساعدت های انکشافی منسجم از سوی جامعه جهانی را نیز حمایت می کند.

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

تماس رسانه: Spokesperson-UNAMA@un.org

[Website](#) • [Twitter](#) • [Facebook \(English\)](#) • [Facebook \(Dari\)](#) • [Facebook \(Pashto\)](#) • [Flickr](#) • [Instagram](#)